

Een 6de Staatshervorming:

De splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

- + De herziening van de Bijzondere Financieringswet*
 - + De splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel*
 - + Nieuwe bevoegdheidsoverdrachten*
 - + Een interne staatshervorming in Brussel*
-

Verstandig Vlaams

VOORAF Nadat de formateur zijn formatienota publiek maakte (4 juli 2011), stelde CD&V een aantal belangrijke voorafgaandelijke voorwaarden. Als de formateur hierover het akkoord van de andere gesprekspartners kon krijgen, was CD&V bereid mee aan de onderhandelingstafel te komen:

- 1) Voor de onderhandelingen met het oog op de vorming van een nieuwe federale regering kunnen opgestart worden, wil CD&V dat er eerst een oplossing voor BHV alsook een nieuwe staatshervorming kan gevonden worden.
- 2) Daarnaast eiste CD&V dat de formateur zich engageerde om volgende elementen uit zijn nota zou lichten:
 - a. de invoering van een federale kieskring;
 - b. de ratificering van het minderhedenverdrag;
 - c. de invoering van tweetalige lijsten in Brussel en
 - d. de wijziging van de toepassing van de taalwetgeving in Brussel Met andere woorden: deze kwesties kunnen geen deel uitmaken van een mogelijk akkoord.
- 3) En tenslotte formuleerde CD&V de voorwaarde dat indien de formateur een financiële inspanning van de deelstaten verwacht hij dat alleen maar kan doen na overleg met de gewestregeringen.

Vermits de formateur er in de nacht van 21 op 22 juli 2011 in slaagde om alle gesprekspartners die wensten te onderhandelen deze voorwaarden te doen aanvaarden kon CD&V de stap zetten om de eerste ronde van de onderhandelingen, nl. deze over BHV en het communautaire, aan te vatten.

De communautaire ronde

De communautaire onderhandelingen resulteerden in 5 deelakkoorden: Een oplossing voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde De splitsing van het gerechtelijke arrondissement Brussel Een aanzet tot interne staatshervorming in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest Een ingrijpende nieuwe Bijzondere Financieringswet De overdracht van nieuwe bevoegdheden naar de deelstaten.

Onze uitgangspunten

“Verstandig Vlaams” is ons uitgangspunt. Met andere woorden: CD&V wil een sterk Vlaanderen in een bestuurbaar België. De Octopusnota en het Vlaams Regeerakkoord vormen daarbij ons kompas. CD&V koos voor de dialoog binnen het bestaande institutioneel kader zoals vastgelegd in de grondwet. Om deze doelstellingen te bereiken is onze methode deze van de radicale redelijkheid: alleen onderhandelingen zonder daarbij uitgangspunt uit het oog te verliezen, leiden tot een akkoord.

1. Een zuivere splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde De splitsing van de kieskring BHV is ruim 50 jaar de eis van de Vlaamse Beweging geweest die later in de Vijf Resoluties van het Vlaams Parlement werd opgenomen. Ook de partijen die de Octopusnota onderschreven engageerden zich om alles in het werk te stellen opdat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde gesplitst zou worden.

De uitspraak van het Grondwettelijk Hof na de invoering van de provinciale kieskringen maakte de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde ook urgent.

Een helder akkoord

Er komt voor de verkiezingen voor de Kamer en het Europees Parlement **een kieskring Vlaams-Brabant en een kieskring Brussel**. Alleen **de inwoners van de 6** faciliteitengemeenten krijgen bij de verkiezingen van de Kamer en de Europese Verkiezingen de **mogelijkheid** – m.a.w. de vrije keuze –voor lijsten van de kieskring Brussel ofwel voor lijsten van de kieskring Vlaams-Brabant te stemmen.

Voor de Senaat is dit niet nodig omdat deze volledig hervormd wordt. Deze zal worden samengesteld met gecoöpteerde senatoren uit de twee taalgemeenschappen.

Wat de **6 faciliteitengemeenten** betreft: Het **blijven Vlaamse gemeenten**. De Vlaamse decreten, inclusief de omzendbrieven Peeters, blijven er voor iedereen gelden. Gelet op de bijzondere aard van deze 6 gemeenten werd **een bijzondere benoemingsprocedure voor de burgemeesters** afgesproken en dit met respect voor de Vlaamse regering die haar benoemingsbevoegdheid behoudt. Indien de voorgedragen burgemeesters door de Vlaamse regering niet benoemd worden kunnen zij tegen deze beslissing bij de Algemene Vergadering van de Raad van State in beroep gaan.

Op deze manier hebben we **geïnvesteerd in de pacificatie** tussen de taalgroepen in deze gemeenten.

In dit voor de beide gemeenschappen zeer symbolisch en principiële dossier is het belangrijk aan te stippen dat er :

geen sprake is van de **uitbreiding van Brussel**, er komt **geen corridor, noch federale kieskring**.

Het akkoord zich **beperkt** wordt tot de **6 faciliteitengemeenten**. Voor de 29 andere Vlaamse gemeenten in Halle-Vilvoorde verandert er niets. De **Franse Gemeenschap krijgt geen initiatiefrecht** in de 6 faciliteitengemeenten: dus geen bibliotheken of culturele centra. Er komt **geen wijziging** aan de **regeling inspectie scholen**. **Brussel wordt geen derde gewest**

Er komt een **uitbreiding van de constitutionele autonomie voor Vlaanderen** wat betreft verkiezingsaangelegenheden en een verbetering van de **waarborgen** voor de **Vlaamse Gemeenschap** voorzien in constitutionele autonomie **Brussel**. De Vlamingen behouden hun rechtmatige sleutels om bij beslissing in het Hoofdstedelijk Gewest hun stem ook effectief te doen gelden.

2. De splitsing van het gerechtelijke arrondissement Brussel: justitie dicht bij de mensen

De splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde was belangrijk omwille van het arrest van het Grondwettelijk Hof, omwille van de democratische legitimiteit en omwille van de grote politieke symbool waarde.

De splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel dat vandaag Brussel en Halle-Vilvoorde onder één rechtbank en één parket samenbrengt is belangrijk omdat deze splitsing investeert in een groter rechtvaardigheidsgevoel. De veiligheidsuitdagingen in Brussel zijn anders dan deze van Halle-Vilvoorde. Verder was de splitsing een belangrijk obstakel voor een grondige hervorming van justitie, een hervorming die justitie dicht bij de mensen wil brengen en toch de efficiëntie in de organisatie wil verbeteren.

Daarom wordt de rechtbanken (eerste aanleg) van Brussel-Halle-Vilvoorde functioneel opgesplitst in **een rechtbank Brussel en een rechtbank Halle-Vilvoorde**. Ook het tweetalig parket Brussel-Halle-Vilvoorde wordt gesplitst in **een eentalig parket Brussel** (met 1/3 tweetalige magistraten) en een **eentalig parket Halle-Vilvoorde** (met 1/3 tweetalige magistraten). Dit betekent dat er in Halle-Vilvoorde een eigen Vlaamse procureur het veiligheidsbeleid kan bepalen en niet meer afhankelijk is van wat in Brussel gebeurt. Indien nodig – vooral omdat de criminaliteit van de grootstad tot in Halle-Vilvoorde uitdeint – kan de Vlaamse procureur 5 gedetacheerde parketmagistraten uit het Brusselse parket inzetten. Zij staan echter volledig onder zijn gezag en voeren zijn vervolgingsbeleid uit.

Het akkoord voorziet verder in een vereenvoudiging van de procedures inzake burgerlijke zaken.

3. Een aanzet tot de noodzakelijke interne staatshervorming voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Brussel is de **hoofdstad** van België, Vlaanderen en de Europese Unie en heeft **du**s een ander institutioneel karakter dan Vlaanderen en Wallonië. Dat Brussel anders is dan de andere ligt ook in de **Grondwet vast**. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is **het enige tweetalige gebied** van ons land. CD&V wil **Brussel niet onder voogdij** plaatsen en erkent de bijzondere aard van Brussel als stadsgewest en als hoofdstad. Dit betekent dat Brussel zijn gewestbevoegdheden ten volle kan en moet uitoefenen.

Maar Brussel is ook het gewest waar vandaag **de twee gemeenschappen samenkomen** en **verantwoordelijkheid** moeten opnemen en hun bevoegdheden uitoefenen **in het belang van alle Brusselaars**. Dit gebeurt best in wederzijds respect en in een geest van samenwerking.

De belangrijke positie die Brussel in de internationale gemeenschap terecht mag opeisen stelt het Hoofdstedelijk Gewest voor grote uitdagingen.

Tijdens de onderhandelingen werd bijkomende financiering voor Brussel afhankelijk gemaakt van de resultaten van het opgang zijnde proces van interne staatshervorming.

De interne staatshervorming Brussel leidt tot meer efficiëntie

Een eigen werkgroep maakte daartoe een aantal concrete afspraken en legde deze voor aan de onderhandelaars die dit rapport aanvaardden.

De Brusselse afgevaardigden van de onderhandelende partijen spraken af om op korte termijn het algemeen veiligheidsbeleid toe te vertrouwen aan een Gewestelijke Coördinatie. De zonale veiligheidsplannen zullen zich daarop oriënteren. De functie van gouverneur wordt afgeschaft zodat de Brusselse Regering zelf de coördinatie alsook het preventieve veiligheidsbeleid voor haar rekening kan nemen.

Verder werden fusies en hervormingen afgesproken met het oog op meer efficiëntiewinsten m.b.t. de stedenbouwkundige vergunningen, het sociaal huisvestingsbeleid, het parkeerbeleid en het afval-en netheidsbeleid. Hetzelfde geldt voor het mobiliteitsbeleid. Telkens wordt een grotere rol voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest weggelegd ten koste van de 19 gemeenten.

4. De nieuwe Bijzondere Financieringswet legt de financiële verantwoordelijkheden en stromen voor de volgende 20 jaar vast

Toen CD&V door de preformateur in juni 2010 werd uitgenodigd, heeft onze partij de **herziening van de financieringswet** onmiddellijk **op tafel** gelegd. PS en N-VA hadden immers afgesproken aan de bestaande financieringswet niet te raken. De herziening van de bijzondere financieringswet is en was voor onze partij cruciaal:

In een hedendaags federalisme, en met nieuwe bevoegdheden in het vooruitzicht, was het nodig een grote stap naar meer eigen fiscale autonomie te kunnen zetten. **Meer fiscale autonomie** en mechanismes die leiden tot een **grote responsabilisering** vormen daarbij het uitgangspunt.

In het belang van een verzekerde toekomst van o.m. pensioenen, ziekteverzekering, een modern justitie-en veiligheidsbeleid is het nodig ook de financiële middelen van **het federale beleidsniveau veilig te stellen** en te garanderen voor de toekomst.

De hervorming van de Bijzondere Financieringswet voldoet aan **de DReSS-code**, het vooropgestelde toetsingkader van CD&V.

De nieuwe financieringswet **democratiseert**: Vlaanderen zal voortaan instaan voor 35% of 12 mia euro eigen inkomsten (5 mia gewestbelastingen + 7 mia personenbelastingen). Een duidelijke stap vooruit t.o.v. 20% vandaag.

De nieuwe financieringswet **responsabiliseert**: Als Vlaanderen erin slaagt om meer mensen aan het werk te krijgen, dan zal dat ook leiden tot meer inkomsten via de personenbelastingen. Dat zal zich ook rechtstreeks vertalen in het budget.

De nieuwe financieringswet **stabiliseert**: Niet alleen Vlaanderen, Wallonië en Brussel moeten hun beleid kunnen voeren, ook de federale overheid draagt nog grote verantwoordelijkheden (veiligheid, pensioenen, ...) Door de arbeidsmarktmiddelen die worden overgedragen te beperken tot 90% en de groei van de dotaties te matigen, kan ook de federale overheid haar job op een correcte manier uitvoeren.

De nieuwe financieringswet brengt de **solidariteit niet in gevaar**: Gewesten die onder het Belgisch gemiddelde presteren kunnen rekenen op een solidariteitsbijdrage. Maar door deze nieuwe financieringswet zullen zij meer winst halen door die achterstand weg te werken dan met niets te doen. Een uitdaging die op 20 jaar moet lukken.

De **nieuwe financieringswet** regelt ook de **overdracht van belangrijke financiële middelen** die gepaard gaan bij de overdracht van nieuwe bevoegdheden zoals dit het geval is voor de kinderbijslag, onderdelen van de gezondheidszorg en de bevoegdheden inzake werk. Een overdracht van bijna 17 mia euro!

Ook **een bijkomende financiering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest** (461 mio euro) werd vanuit deze principes onderhandeld. Een groot deel van deze middelen werden geconditioneerd. Brussel is immers gaststad voor honderduizenden pendelaars en trekt met haar internationale functie instellingen én uiteraard ook ambtenaren aan.

5. De overdracht van bevoegdheden: meer coherentie, meer bevoegdheden voor de deelstaten

- I. ARBEIDSMARKTBELEID Voor CD&V zijn er steeds **drie redenen** geweest om **een regionalisering** te bepleiten van het arbeidsmarktbeleid.
 - 1) Ten eerste de mogelijkheid tot een aanpak op maat van het Gewest en van de werkzoekende. De arbeidsmarkt in Vlaanderen, Brussel en Wallonië is sterk verschillend, dus een aparte aanpak dringt zich op. In Vlaanderen zijn de aanpak van knelpuntberoepen en van de lage werkzaamheidsgraad bij ouderen prioriteiten, in Brussel en Wallonië is de absolute prioriteit de creatie van jobs voor jongeren.
 - 2) Ten tweede een bestuurlijke reden: doordat de bevoegdheden minder verspreid zijn tussen het federale en het regionale niveau, zullen zich minder conflicten voordoen door verschillende visies en zal er minder dubbel werk zijn.

- 3) Ten derde wil CD&V dat de bevoegdheden en de financiering ervan zodanig zijn verdeeld dat iedere overheid ook financieel de gevolgen voelt van zijn beslissingen. Wie een goed arbeidsmarktbeleid voert, ziet de financiële vruchten daarvan niet langer aan zijn neus voorbijgaan.

Doelgroepenbeleid Vandaag bepaalt de federale overheid **de doelgroepen** die ze met RSZ-kortingen, de activering van uitkeringen en de middelen voor tewerkstelling van de OCMW's financieel ondersteunt.

*In de toekomst zal dit niet meer mogelijk zijn: **enkel de deelstaten zullen nog maatregelen kunnen nemen om de aanwerving van specifieke doelgroepen te stimuleren.** Met de regionalisering van het doelgroepenbeleid kunnen de gewesten elk voor zich maatregelen nemen om meer mensen aan de slag te krijgen op de arbeidsmarkt. Concreet door de maatregelen af te stemmen op de doelgroepen voor wie in de betrokken regio extra stimuli noodzakelijk zijn. Dit is maatwerk.*

De deelstaten zullen ook het economisch beleid kunnen versterken o.a. door een **integratie van de eerste aanwervingsplannen in het startersbeleid.**

Controle van werklozen Met de overheveling van de uitvoeringsbevoegdheid op vlak van beschikbaarheid en controle op de werkzoekenden naar de Gewesten komen **begeleiding en controle van werkzoekenden opnieuw in één hand.**

De aanpak van de gewesten op het vlak van activering wordt hiermee versterkt : de combinatie van begeleiding van werkzoekenden, de effectieve mogelijkheid tot controle en de directe impact op de sanctionering versterken de instrumenten om werkzoekenden tot activering te brengen. De federale overheid blijft verantwoordelijk voor de normering inzake beschikbaarheid op de arbeidsmarkt en voor de uiteindelijke toepassing van de sanctie. Met deze regionalisering maken we het beleid efficiënter: we leggen de controle inzake beschikbaarheid op het niveau het dichtst bij de werkzoekende en dringen daarbij het bestaande dubbelwerk bij RVA terug. Daardoor kunnen we beter garanderen dat wie zich inspant, zijn uitkering houdt en dat de beperkte groep van werkzoekenden die eigenlijk geen werk zoeken, dit niet langer kan zonder sanctie.

Arbeidsbemiddeling De gewesten krijgen ruimere bevoegdheden om mensen in te schakelen in het arbeidscircuit. Daartoe wordt onder meer de **arbeidsmarktbegeleiding van**

leefloners overgedragen. De gewesten worden ook bevoegd voor de **PWA-werknemers**.

Met de overheveling van de bevoegdheid inzake de **inhoudelijke bepaling van outplacement** zullen de deelstaten hun bestaande bevoegdheid op vlak van arbeidsbemiddeling en herstructurerings verder kunnen stroomlijnen.

Zo zal er een homogeen beleid gevoerd kunnen worden waarbij de outplacementsaanpak bij herstructurerings en de begeleidingsaanpak voor werkzoekenden elkaar aanvullen in plaats van naast elkaar te bestaan.

Door de overheveling van de resterende federale bevoegdheden op vlak van opleiding maken we het beleid efficiënter en transparanter: met de overheveling van het **industriële leerlingenwezen** en **de start- en stagebonussen** kunnen we in samenwerking met de sociale partners één aanpak uitwerken voor duale systemen die opleiding, onderwijs en werken met elkaar combineren. Met de overheveling van het **Betaald Educatief Verlof** kan het beleid op het vlak van **levenslang leren verder versterkt worden**.

Tenslotte **De financiële verantwoordelijkheid zal de Gewesten dwingen hun werk goed te doen**. Het einddoel van de overheveling van deze bevoegdheden is om meer mensen aan de slag te krijgen en bij te dragen tot een grotere activering in de 3 gewesten.

Europa vraagt dat onze werkzaamheidsgraad de 75% benadert voor de 20-64-jarigen. Dat is ook nodig om de vergrijzing te kunnen betalen. Resultaten zullen maar echt bereikt worden indien de gewesten ook financiële verantwoordelijk gesteld worden om met de bestaande en nieuwe bevoegdheden aan de slag te gaan. Men zal niet langer kunnen rekenen op de federale overheid om de rekening te betalen van verkeerd beleid.

- II. **GEZONDHEIDSBELEID** Mensen verwachten dat de gezondheidszorg van goede kwaliteit is en dit tegen betaalbare prijzen. Maar zij verwachten ook duidelijkheid over tot welke overheid zij zich moeten wenden als ze iets nodig hebben. Eigenlijk willen alle mensen in België dat. Maar in Vlaanderen verstaan we daar soms andere dingen onder. Daarom is het belangrijk dat Vlaanderen de volle bevoegdheid krijgt over het kwaliteitsbeleid in de zorg en over een aantal zogenaamd “homogene bevoegdheidspakketten”. Een mooi voorbeeld van zo een homogeen bevoegdheidspakket is **het ouderenbeleid**. In deze staatshervorming krijgt Vlaanderen de volle bevoegdheid over het ouderenbeleid en zullen wij het dus kunnen organiseren zoals wij het echt willen en zonder versnippering van bevoegdheden die elkaar soms tegenspreken.

Wij willen een evenwichtig en kwalitatief aanbod van alle zorgvormen uitbouwen, thuis en in het rusthuis, op maat van alle mensen die in Vlaanderen wonen.

Wij willen in Vlaanderen een beleid waarbij de mensen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven als ze ouder worden, in hun vertrouwde omgeving. Maar dan moet je er natuurlijk voor zorgen dat er heel wat ondersteuning is om dat ook echt mogelijk te maken. Dat is dan bijvoorbeeld de opvang van ouderen overdag, als de mantelzorger uit werken is, of 's nachts, als de partner het niet meer aankan. Ook voor een korte tijd, na een operatie of gewoon als de mantelzorgers even op vakantie willen. Dat zijn dingen die vandaag ook al kunnen, maar de financiering ervan zit bij het RIZIV en daar is er meer een traditie om de rusthuizen te financieren en komen de andere projecten soms moeizaam van de grond of zijn ze te duur voor de mensen of moeten de aanbieders met verlies werken.

Een ander voorbeeld van zo een homogeen bevoegdheidspakket vinden we in **de ziekenhuizen**. Met dit akkoord krijgt Vlaanderen de **volle bevoegdheid over het normeringsbeleid**. Er zal kunnen beslist worden aan welke normen een ziekenhuis of een zwaar-medisch technische dienst in een ziekenhuis of een operatiekwartier moet voldoen om te mogen werken en een financiering uit het RIZIV te ontvangen. Vlaanderen krijgt nu de noodzakelijke beleidsinstrumenten om een eigen beleid te voeren in de ziekenhuissector. We zullen de bevoegdheid hebben om diensten -die niet aan onze Vlaamse kwaliteitsnormen voldoen, niet langer door het RIZIV te laten financieren. We zullen ook de bevoegdheid hebben om de bouwwerken in de ziekenhuizen te financieren volgens onze eigen regels.

Mensen zijn niet geïnteresseerd om te weten welke overheid de werking van de ziekenhuizen financiert. Mensen willen toegankelijkheid tot de zorg op een betaalbare manier. Zij willen bovendien zeker zijn van de kwaliteit van de zorg. Bij vertrek uit het ziekenhuis willen zij dat de huisarts op de hoogte wordt gebracht en dat de nazorg prima wordt georganiseerd. Kwaliteit van de zorg is daar het sleutelwoord. Vlaanderen investeert heel veel in deze uitwisseling van gegevens en dit samen met alle betrokkenen uit de gezondheids- en de welzijnszorg.

Ten slotte hebben wij ook gepleit voor **het behoud van de interpersonele solidariteit tussen alle mensen** in België. In een warme samenleving, waar er plaats en aandacht is voor iedereen, vinden wij dat maar normaal. Dat principe hebben wij concreet vertaald door er voor te zorgen dat **de prijzen van geneesmiddelen en van honoraria van artsen, tandartsen, kinesisten, ...overal in het land dezelfde blijven**. Geen zorgen dus als u in Vlaanderen woont en in Brussel werkt en daar naar de apotheker moet, of als u in Wallonië op vakantie bent en plots naar de dokter of naar het ziekenhuis moet. U zult dezelfde prijs betalen alsof u in Vlaanderen was. Ook de volledige bevoegdheid over de besteding van de **gezinsbijslag** wordt overgedragen aan de gemeenschappen. Vlaanderen zal voortaan zelf het bedrag van de gezinsbijslag kunnen vaststellen en eigen accenten leggen. De gezondheidszorg staat voor **gigantische uitdagingen**. Wij willen ons zeer goed voorbereiden op de uitdagingen die op ons afkomen en die zeer complex zijn. Dit vergt goed onderbouwde beleidsbeslissingen. Daarom wordt er een **instituut**

opgericht dat op een professionele wijze zal nagaan in welke zin het beleid moet worden georiënteerd om een duurzaam antwoord te kunnen bieden op de grote uitdagingen die op ons afkomen. De federale overheid en de gemeenschappen zullen er samen overleggen over het te voeren gezondheidsbeleid en dit met respect voor de bevoegdheden van elkeen.

III. JUSTITIE Op het vlak van justitie worden **belangrijke stappen gezet** naar een **homogenisering van de bevoegdheden**.

De gemeenschappen worden nu ook **bevoegd om maatregelen te bepalen voor jongere delinquenten**. Ze zullen ook bevoegd worden voor de uithandengeving aan de strafrechter en de plaatsing in gesloten jeugdinstituten.

Nu zijn de gemeenschappen alleen bevoegd om maatregelen te bepalen voor jongeren die thuis in een moeilijke situatie verkeren. De gemeenschappen zouden zo criminele jongeren met ernstige gedragsproblemen kunnen plaatsen binnen een speciale behandelingsunit in de gemeenschapsinstellingen of een eigen beleid kunnen voeren waarbij aan criminele jongeren aan hen aangepaste straffen worden opgelegd. Zo kan er voor elke criminele jongeren meer maatwerk worden geleverd.

Doordat de gemeenschappen en gewesten kunnen **tussenkomen in het vervolgingsbeleid**, kunnen zij hun eigen accenten leggen en richtlijnen voor vervolging geven aan de Procureurs-generaal, denk maar aan milieuovertredingen. Bovendien kunnen de gemeenschappen ook richtlijnen geven die meer gericht zijn op hulpverlening, zoals de drugshulpverlening, of bij familiale conflicten. Ook in **de strafuitvoering** worden belangrijke stappen gezet naar meer bevoegdheden voor de (gemeenschappen / gewesten).

- **De justitieuze** die zich onder meer bezig houden met de juridische bijstand aan de burgers, slachtofferonthaal en de begeleiding van veroordeelden buiten de gevangenis muren worden overgedragen naar de gemeenschappen.

IV. MOBILITEIT

Er worden een aantal bevoegdheden overgeheveld die Vlaanderen toelaat om het **verkeersveiligheidsbeleid te versterken**.

- Vlaanderen wordt bevoegd om **zelf verkeersovertredingen vast te stellen** en te beboeten en de Vlaamse regering kan eigen klemtonen leggen. De regio's zullen daardoor voor het eerst ook opbrengsten krijgen uit de investeringen die ze doen, zoals bijvoorbeeld onbemande camera's.
- Het **BIVV** (Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid) wordt geregionaliseerd. Dat betekent dat het verkeersveiligheidsbeleid volledig in

handen van de regio's komt. De regio's zullen een coherenter beleid kunnen voeren.

- Ook **de rijopleiding**, cruciaal in een effectief verkeersveiligheidsbeleid, wordt geregionaliseerd.
- Idem met het **verkeersveiligheidsfonds**.
- Vlaanderen zal ook zelf **snelheidsregimes** kunnen vaststellen (behalve op snelwegen), wordt volledig bevoegd voor de **reglementering over signalisatie** en alles met betrekking tot de **toegelaten massa van vrachtwagens, uitzonderlijk vervoer en het vervoer van gevaarlijke stoffen**.
- De regio's worden ook bevoegd voor de **autokeuring** (bevoegdheid nummerplaten blijft federaal)
- Ook de **reglementering op de binnenvaart** wordt geregionaliseerd.
- Tot slot zullen de regio's ook bevoegd worden voor de **normen** waaraan **hun infrastructuur** moet voldoen. Dit sluit perfect aan bij het beheer van de wegen dat al langer regionaal is en laat toe om ook in die normering de nadruk op verkeersveiligheid te leggen (vb. zone 30, woonerven, de ontwerpen van verkeersdrempels en –plateaus)
- **Gezond verstand primeert** Om een volledige **versnippering** van de bevoegdheden **over** verkeersregels te vermijden, is besloten om de wegcode federaal te houden. De punten die cruciaal zijn voor een eigen en coherent verkeersbeleid worden geregionaliseerd. Dit laat toe om een eenduidig verkeersveiligheidsbeleid te voeren.

Bij de hervormingen van de wegcode, wordt voortaan rekening gehouden met de **adviezen van de gewesten**. Als er een negatief of andersluidend advies is, wordt overleg verplicht. Indien dit overleg niet tot een oplossing leidt, dan moet de federale regering beslissen.

- **Het wordt eenvoudiger voor de mensen** De regels voor het verkeer blijven federaal en dus in heel België dezelfde. Maar de regio's krijgen wel een grotere stem in dat federale beleid.

Tegelijk worden de regio's verantwoordelijk voor het volledige verkeersveiligheidsbeleid en is er niet langer een dubieuze situatie met een federaal verkeersveiligheidsinstituut en regionale instellingen die zich daarmee bezig houden.

IV. DIVERSE DOMEINEN

Economisch en landbouwbeleid De hefboomen van de gewesten in het **economisch beleid** worden versterkt door de overdracht van domeinen als de IKEA-wet en het Participatiefonds. De gewesten krijgen ook meer zeggenschap in het buitenlands investeringsbeleid, bijvoorbeeld door een sterkere rol in de Delcrederedienst en Finexpo. De bestaande bevoegdheid van de gewesten inzake het **landbouwbeleid** wordt vervolledigd door de overheveling van het Landbouwrampenfonds, de pachtwetgeving, het dierenwelzijn en het BIRB (Belgisch Interventie en Restitutiebureau).

Energie Vandaag bepalen de gewesten de technische aspecten van de distributie van elektriciteit en aardgas. Elk gewest bepaalt dus hoe elektriciteit en aardgas tot bij de eindafnemers (consument/bedrijf) moeten worden gebracht. De gewesten worden **nu ook bevoegd voor het bepalen van de tarieven van deze distributie**. De bevoegde gewestinstanties zullen dus bepalen hoeveel die eindafnemers voor de distributie van elektriciteit en aardgas moeten betalen. Tot vandaag besliste de federale overheid dat.

Huur Ook in andere domeinen, zoals de **woninghuur, de handelshuur en de onteigeningen** worden de gewesten bevoegd.

Andere De gemeenschappen krijgen dan weer nieuwe bevoegdheden inzake de **studentenmigratie**. Ze krijgen ook de middelen van het Federaal Impulsfonds Migrantenbeleid, dat wordt opgeheven.

Tenslotte zullen de deelstaten ook de volledige bevoegdheid krijgen over het **statuut van de eigen ambtenaren** en zullen zij **volksraadplegingen** kunnen organiseren.

- V. **POLITIEKE VERNIEUWING** De regering stelt periodiek een **boordtabel** op waarmee de belangrijkste beleidsprioriteiten kunnen worden opgevolgd, geëvalueerd en bijgestuurd. De regering brengt regelmatig verslag uit bij de Kamer over deze opvolging en evaluaties, en maakt deze ook publiek.

De federale en deelstaatparlementen worden gevraagd een overleg te organiseren over de **modernisering van de regels i.v.m. belangenconflicten, deontologie, vergoedingen, en buitenlandse zendingen**.

Er komt tevens een **onafhankelijke deontologische commissie** (samenstelling analoog aan die van het Grondwettelijk Hof) die een **deontologische code** voor publieke mandatarissen (federale parlementsleden, ministers en bestuurders van overheidsbedrijven) zal opstellen en ter zake adviezen zal formuleren.

Ministers zullen **5% inleveren** en de **budgetten** van de **kabinetten en parlementen** worden gedurende twee jaar **bevroren**. De regering zal de federale Kamers vragen het aantal bijzondere mandaten te beperken en om de hieraan verbonden vergoedingen te verminderen, en de regels m.b.t de uittredingsvergoeding en pensioen aan te passen.

De aanbevelingen van de Senaat m.b.t. **dotaties voor leden van de Koninklijk Familie** zullen uitgevoerd en deze dotaties zullen gedurende twee jaar worden bevroren.

De **controle mogelijkheden** van de Kamer worden versterkt:

- binnen zes weken na hun aanstelling zullen de regeringsleden hun beleidsvisie in de bevoegde Kamer moeten toelichten en kan de commissie aanbevelingen formuleren;
- het invoeren van een “inleidend rapport”(cfr. regeling rapporteur in het Europees Parlement);
- de notificaties van de ministerraden en van het overlegcomité worden ter beschikking gesteld van de parlementsleden.
- een parlementaire commissie zal de modernisering van de parlementaire procedures, de gevolgen van de hervorming van het tweekamerstelsel voor de Kamer, en de kwestie van een federale kieskring onderzoeken.

de hervorming van het tweekamerstelsel:

- de Senaat wordt omgevormd tot een Senaat van de deelstaten. De nieuwe Senaat zal een niet permanent orgaan zijn en wordt samengesteld uit 50 onrechtstreeks verkozenen (29 N, 20 F en 1 D) en 10 gecoöpteerden (6 N en 4 F). De opdrachten van de nieuwe Senaat zullen beperkt zijn maar omvatten in ieder geval: de verklaring tot herziening van de Grondwet, de

grondwetsherzieningen, de bijzondere wetten, het betrekken van de deelstaten bij sommige benoemingen, de procedure van de belangenconflicten en de eventuele goedkeuring van verdragen.

- de Kamer werkt een aangepaste procedure voor een tweede lezing uit.

De kieswetgeving wordt transparanter:

- verkozen kandidaten zullen het mandaat waarvoor ze het laatste verkozen worden, dienen op te nemen;
- het cumuleren van een plaats als titularis en opvolger op een lijst wordt niet meer toegestaan;
- de kieswetgeving zal een jaar voor de verkiezingen niet meer kunnen gewijzigd worden.

De rol en de werking van het Overlegcomité als orgaan van overleg en coördinatie zal worden versterkt.

Het Grondwettelijk Hof wordt bevoegd voor het toezicht op het principe van de federale loyaleit.

De **constitutieve autonomie** van de deelstaten m.b.t. hun **verkiezing van hun parlementen** wordt uitgebreid. Zij zullen voortaan zelf kunnen beslissen over hun samenstelling, het gewicht van de lijststem, het invoeren van een gewestelijke kieskring en het al dan niet behouden van een afzonderlijke opvolgerslijst. In het Brussels Hoofdstedelijk Parlement is voor de wijziging van deze regels een tweederde meerderheid en een meerderheid in elke taalgroep vereist. De waarborgen voor de Nederlandstaligen in Brussel blijft een bevoegdheid van de federale wetgever.

Artikel 195 GW zal worden herzien: een in de tijd beperkte herziening voor de uitvoering van de staatshervorming en een structurele hervorming samen met de hervorming van het tweekamerstelsel.